

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/24/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015201378
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015201378.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľa: Ing. G. V., narodený XX. septembra XXXX, bytom B., E. 29XX/X, proti odporcovi: C. B., so sídlom Lučenec, Novohradská 1, o odvolaniach navrhovateľa proti rozhodnutiam odporcu č. 3776-4/2015 z 11. septembra 2015, č. 3776-5/2015 z 11. septembra 2015 a č. 3776-6/2015 z 11. septembra 2015, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. marca 2016, č.k. 28Sp 80/2015-46, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. marca 2016, č.k. 28Sp 80/2015-46 m e n í tak, že rozhodnutia odporcu č. 3776-4/2015 z 11. septembra 2015, č. 3776-5/2015 z 11. septembra 2015 a č. 3776-6/2015 z 11. septembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej v texte len „krajský súd“) rozsudkom z 29. marca 2016, č.k. 28Sp 80/2015-46 (ďalej v texte len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) potvrdil rozhodnutia Mesta Lučenec č. 3776-4/2015 z 11. septembra 2015, č. 3776-5/2015 z 11. septembra 2015 a č. 3776-6/2015 z 11. septembra 2015, (ďalej v texte len „rozhodnutia odporcu“), ktorými odporca rozhodol o nevyhovení žiadosti navrhovateľa o jednorazové dávky č. 3776-4/2015, č. 3776-5/2015 a č. 3776-6/2015 a jednorazové dávky navrhovateľovi podľa § 17 zákona č. 417/2013 Z.z. nepriznal. Krajský súd zároveň priznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a nepriznal mu náhradu trov konania.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 9 ods. 1 a ods. 3, § 17 ods. 1 a ods. 2, § 18 ods. 4 a § 20 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 1 a § 3 ods. 7 a 8 Všeobecne záväzného nariadenia mesta Lučenec č. 1/2014 o poskytovaní jednorazovej dávky a skonštatoval, že z citovaných ustanovení zákona o pomoci v hmotnej núdzi vyplýva, že pomocou v hmotnej núdzi v zmysle zákona sú dávka, ochranný príspevok, aktivačný príspevok, príspevok na nezaopatrené dieťa a príspevok na bývanie. Okrem toho zákon upravuje aj osobitný príspevok a jednorazovú dávku. Pomoc v hmotnej núdzi a osobitný príspevok sú v zmysle § 20 zákona dávkami nárokovateľnými pokiaľ sú splnené podmienky pre vznik nároku a pokiaľ je tento nárok uplatnený. Na rozdiel od toho, jednorazová dávka je dávka dobrovoľná, to znamená, že poskytovateľ tejto dávky nemá povinnosť túto dávku poskytnúť. Poskytovateľom tejto dávky je v zmysle § 18 ods. 4 a § 12 a ods. 12 obec. Ustanovenie § 17 ods. 1, na ktorý odkazuje navrhovateľ upravuje účel jednorazovej dávky, to znamená, že na iný, ako tam uvedený účel, dávku nie je možné poskytnúť. Ustanovenie § 17 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi upravuje maximálnu výšku tejto dávky. Mýli sa preto podľa krajského súdu navrhovateľ, keď tvrdí, že ide o dávku, ktorá je dávkou nárokovateľnou. Naopak, zákon za nárokovateľné dávky v zmysle § 20 zákona o pomoci v hmotnej núdzi určil len nárok na poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi, pričom podľa § 9 ods. 3 za pomoc v hmotnej núdzi považuje len dávku v hmotnej núdzi, ochranný príspevok, aktivačný príspevok, príspevok na nezaopatrené dieťa a príspevok na bývanie a osobitný príspevok upravený v § 16 zákona. Jednorazová dávka teda nie je dávkou, na ktorú by mohol osobe v hmotnej núdzi vzniknúť nárok. Zákon ani nestanovil podmienky, za ktorých by takýto nárok mohol vzniknúť. Stanovil len účel, na aký je možné jednorazovú dávku poskytnúť a maximálnu výšku, do ktorej možno jednorazovú dávku poskytnúť. Vzhľadom na to, že jednorazovú dávku financuje obec v zmysle § 18 ods. 12 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, nie je v rozpore s týmto zákonom, keď si obec stanovila pravidlá, za ktorých jednorazovú dávku bude osobám v hmotnej núdzi poskytovať. Mýli sa teda navrhovateľ podľa krajského súdu, keď sa domnieva, že všeobecne záväzné nariadenie, ktoré zdôraznilo, že nejde o nárokovateľnú dávku, je v rozpore so zákonom. Naopak, toto ustanovenie len duplikuje to, čo vyplýva zo zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

Ďalej krajský súd zdôraznil, že odporca v odôvodnení napadnutých rozhodnutí uviedol, na základe ktorých skutočností rozhodol o nepriznaní jednorazovej dávky navrhovateľovi. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľovi bola v roku 2015 na úhradu výdavkov na zdravotnú starostlivosť poskytnutá jednorazová dávka vo výške

100,- eur. Odporca si vo všeobecne záväznom nariadení stanovil výšku poskytnutia jednorazovej dávky podľa svojich vlastných vnútorných pravidiel a to tak, že nimi nie je prekročená zákonná najvyššia možná prípustná výška. Súd pri skúmaní rozhodnutia, ktoré je vydané na základe voľnej úvahy zákonom zverenej správnomu orgánu, ako je to v tomto prípade, môže skúmať zákonnosť rozhodnutia len v takom rozsahu, že skúma, či správny orgán pri svojom správnom uvážení svojou úvahou neprekročil limity stanovené zákonom. Pre jednorazovú dávku boli stanovené zákonné limity jednak stanovením účelu poskytnutia tejto dávky a stanovením jej maximálnej výšky. Tieto limity určite zamietavým rozhodnutím prekročené nemohli byť. Dávka nie je nárokovateľná, a preto odporca nemohol porušiť zákon tým, že žiadosti navrhovateľa nevyhovel, najmä ak už predchádzajúcim rozhodnutím v predmetnom kalendárnom roku 2015 bola navrhovateľovi poskytnutá jednorazová dávka na daný účel vo výške, ktorú si vo všeobecne záväznom nariadení odporca určil ako výšku pre poskytnutie dávky na tento účel. Odporca zamietavými rozhodnutiami neporušil ani pravidlá pre poskytovanie jednorazovej dávky uvedené vo všeobecne záväznom nariadení, ktorým bol pri rozhodovaní tiež viazaný, pretože ani Všeobecne záväzné nariadenie Mesta Lučenec č. 1/2014 neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by išlo o dávku nárokovateľnú.

Podľa krajského súdu neobstojí ani odvolacia námietka, že rozhodnutie odporcu o žiadosti z 31.03.2015 je nepreskúmateľné, pretože nie je z neho zrejmé, ktorý výdavkový doklad za vyšetrenie magnetickou rezonanciou bol poskytnutím jednorazovej dávky preplatený. Takáto námietka neobstojí, pretože nesmeruje proti napadnutým rozhodnutiam. Krajský súd na základe odvolania navrhovateľa preskúmaval rozhodnutia o žiadostiach z 18. augusta 2015 - rozhodnutie č. 3776-4/2015, z 17. augusta 2015 - rozhodnutie

č. 3776-6/2015, z 19. augusta 2015 - rozhodnutie č. 3776-5/2015. Predmetom tohto konania nebolo rozhodnutie o žiadosti z 31.03.2015. Podstatné v preskúvaných prípadoch bolo, že nebolo sporné, že navrhovateľovi bola v roku 2015 poskytnutá jednorazová dávka vo výške 100,- eur na účel zdravotnej starostlivosti.

Odporca sa pri rozhodovaní vo všetkých troch preskúvaných konaniach riadil úvahou, podľa ktorej navrhovateľovi sa jednorazová dávka nepriznáva, pretože navrhovateľ je osobou v hmotnej núdzi, ktorej bola v roku 2015 na účel zdravotnej starostlivosti poskytnutá jednorazová dávka v maximálnej výške určenej všeobecným záväzným nariadením na tento účel. Takáto úvaha nevybočuje zo zákonom vymedzených medzí.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd dospel záveru, že napadnuté rozhodnutia odporcu sú z dôvodov uvedených v odvolaniach navrhovateľa v súlade so zákonom. Krajský súd preto napadnuté rozhodnutia potvrdil.

Navrhovateľ požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov z dôvodu, že je osobou v hmotnej núdzi. Z obsahu správneho spisu vyplýva, že navrhovateľ je osobou v hmotnej núdzi, a preto krajský súd nepovažoval za potrebné skúmať ďalšie majetkové pomery navrhovateľa práve z tohto dôvodu. Krajský súd navrhovateľa podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku oslobodil od platenia súdnych poplatkov z dôvodu, že jeho majetkové pomery takéto oslobodenie odôvodňujú.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého má právo na náhradu trov konania len ten účastník konania, ktorý je úspešný. Navrhovateľ nebol úspešný, pretože jeho návrhu na zrušenie napadnutých rozhodnutí nebolo vyhovené. Krajský súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

II. Odvolanie

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. marca 2016, č.k. 28Sp 80/2015-46 odvolanie (ďalej v texte len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte len „odvolací súd“) zrušil pôvodné rozhodnutia mesta a priznal mu refundáciu nečakaných výdavkov doložených mestu.

V podanom odvolaní navrhovateľ uviedol, že dáva odvolanie na verdikt súdu v lehote 15 dní od doručenia 06.05.2016, pretože:

- konanie nebolo regulárne a právoplatné - on i sudkyňa boli pod vplyvom nervového plynu, ktorý mala na sebe nastriekaný právna zástupkyňa mesta Lučenec špeciálnym parfumom za 20,- Eur. Toto svinstvo je voľne predajné a vyvoláva okamžité poruchy mozgovej činnosti,
- sudkyňa bola zrejme ovplyvnená i inak, pretože sa preriekla a diskriminovala súkromné a verejné zdravotnícke služby proti sebe,
- nebol oboznámený s obsahom stanoviska mesta, ktoré zaslalo na krajský súd,
- súd sa nezaoberal všetkými bodmi jeho odvolaní, ale iba jedným - zákonnosťou. To je podľa navrhovateľa porušením jeho procesných práv.
- trvá na všetkých bodoch jeho odvolaní,
- svojvôľa úradníkov mesta Lučenec pri rozhodovaní, ktorú ich zástupkyňa poprela, je zrejماً z pridelenia raz 100,- eur na pračku a rok predtým 150,- eur na chladničku, čím ma pripravili o 50,- eur, lebo podľa nariadenia mesta 1/2004 je príspevok na vybavenie domácnosti vo výške 150,- eur. Je nepochybné, že tieto čiastky sú rozdávané nejasne od buka do buka, čím je preukázaná svojvôľa, diskriminácia a nezákonnosť páchaná úradníkmi mesta.

Navrhovateľ sa odvoláva proti rozhodnutiu v celom jeho rozsahu, proti vadám konania plynúcim z bodu 1/ tohto odvolania, následne nesprávnemu posúdeniu veci zo strany súdu a nesprávnym skutkovým

zisteniam - bod 6/ hlavne.

Navrhovateľ sa domáha spravodlivosti, pomoci v núdzi - čo má tento štát konať a žiada zrušiť podvodné rozhodnutia mesta a priznať mu refundáciu nečakaných výdavkov doložených mestu. Taktiež žiada o oslobodenie od všetkých súdnych poplatkov.

III.

Vyjadrenie k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca a uviedol, že k podanému odvolaniu nemá nič na doplnenie, keďže neboli zistené žiadne nové skutočnosti. Mesto Lučenec trvá na svojom pôvodnom stanovisku z 29.10.2015, ktoré bolo Krajskému súdu v Banskej Bystrici odoslané spolu s odvolaním menovaného.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v navrhovateľovom podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l ods. 2 prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Predmetom konania na krajskom súde bolo rozhodnutie o opravných prostriedkoch, ktorými navrhovateľ napadol rozhodnutia odporcu č. 3776-4/2015 z 11. septembra 2015, č. 3776-5/2015 z 11. septembra 2015 a č. 3776-6/2015 z 11. septembra 2015 o nepriznaní jednorazovej dávky.

Odvolací súd z priloženého administratívneho spisu zistil, že v spise sa nachádza fotokópia vyplneného tlačiva - Zisťovanie rodinnej anamnézy a pomerov v rodine žiadateľa pre jednorazovú dávku, ktoré je podpísané navrhovateľom. Z fotokópie vyplneného tlačiva odvolací súd zistil, že šetrenie v domácnosti bolo vykonané 9. apríla 2015 v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti navrhovateľa o priznanie jednorazovej dávky z 31. marca 2015. Fotokópia tohto vypísaného tlačiva je pripojená ku Komplexnému zisťovaniu rodinnej anamnézy a pomerov v rodine žiadateľa o jednorazovú dávku, ktoré bolo vypracované 25. augusta 2015 v súvislosti s rozhodovaním o žiadostiach navrhovateľa zo 17., 18. a 19. augusta 2015. Na nevykonanie sociálneho šetrenia v domácnosti navrhovateľa po podaní žiadostí zo 17., 18. a 19. augusta 2015 poukazuje navrhovateľ v jednotlivých odvolaniach proti rozhodnutiam odporcu o nepriznaní jednorazových dávok.

Podľa § 7 Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Lučenec č. 1/2014 o poskytovaní jednorazovej dávky na základe úplnej žiadosti vecne príslušné oddelenie MsÚ vykoná sociálne šetrenie v domácnosti, z ktorého vypracuje záznam na tlačive uvedenom v Prílohe č. 7 tohto VZN.

Podľa § 3 ods. 8 Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Lučenec č. 1/2014 o poskytovaní jednorazovej dávky jednorazovú dávku je možné poskytnúť do výšky skutočne preukázaných výdavkov v súlade s § 5 tohto VZN, spravidla v rámci kalendárneho roka len raz. V odôvodnených prípadoch sa môže poskytnúť opakovane ako súčet takto poskytnutých dávok, najviac do výšky trojnásobku sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že dôležitou náležitosťou každého rozhodnutia je jeho odôvodnenie. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol. Odôvodnenie musí nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia a musí byť s ňou v súlade. Správny orgán je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, t.j. opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s ich námietkami k vykonaným dôkazom. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie aj záver o tom, z akého dôvodu aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie správneho orgánu sa považuje za nepreskúmateľné buď pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Nezrozumiteľnosťou sa rozumie nielen jazyková, ale aj logická nezrozumiteľnosť. Patria sem aj prípady, keď z rozhodnutia nie je zrejmé, či a aké dôkazy boli vykonané, a ďalej prípady, keď dôkazy sú v zjavnom rozpore medzi výrokom a odôvodnením rozhodnutia. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov neznamená len absolútny nedostatok odôvodnenia, ale zahŕňa aj prípady, keď pre dané rozhodnutie nebol dostatok dôvodov.

Rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania.

Odporca v napadnutých rozhodnutiach konštatuje (rozhodnutie č. 3776-4/2015, č. 3776-6/2015), že navrhovateľovi bola poskytnutá jednorazová dávka v mesiaci apríl 2015 vo výške 100,- eur za účelom magnetickej rezonancie, ktorá bola vykonaná 25.03.2015. Súčasťou administratívneho spisu je rozhodnutie odporcu z 13. apríla 2015 č. 1977/2015/114 (ktoré predložil navrhovateľ v prílohe svojho odvolania), ktorým odporca rozhodol podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 417/2013 Z.z. o priznaní jednorazovej dávky 100,- eur na preplatenie výdavkov na lekársku starostlivosť, o ktorú navrhovateľ požiadal v písomnej žiadosti o poskytnutie dávky na preklopenie výdavkov mimoriadnej situácie a úhradu výdavkov na lekársku starostlivosť z 31.03.2015. V uvedenom rozhodnutí odporcu (rozhodnutie z 13.04.2015) absentujú dôvody, z ktorých by bolo preukázané na aký konkrétny lekársky výdavok bola dávka 100,- eur týmto rozhodnutím poskytnutá. V obsahu predloženého administratívneho spisu sa uvedené rozhodnutie nenachádza, ani žiadne iné rozhodnutie odporcu, ktorým by bola v roku 2015 priznaná navrhovateľovi jednorazová dávka na zaplatenie výdavkov v súvislosti s lekárskou starostlivosťou podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 417/2013 Z.z.. V obsahu predloženého administratívneho spisu sa nenachádza ani rozhodnutie, na ktoré odporca v preskúmaných rozhodnutiach poukazuje (v rozhodnutí odporcu č. 3776-4/2015, č. 3776-6/2015), na vyplatenie jednorazovej dávky v mesiaci apríl 2015 na základe žiadosti č. 1977/2015/114 z 31.03.2015, čo by podľa názoru odvolacieho súdu, ktorý však nemôže byť dotvrdený obsahom predloženého administratívneho spisu, malo ísť práve o rozhodnutie odporcu vydané 13.04.2015 v konaní č. 1977/2015/114.

V napadnutých rozhodnutiach odporca konštatuje, že v roku 2015 bola navrhovateľovi vyplatená jednorazová dávka na preplatenie výdavkov na lekársku starostlivosť z 25.03.2015 vo výške 100,- eur, a že navrhovateľovi v roku 2015 bola poskytnutá jednorazová dávka v celkovej sume 200,- eur. Tieto závery správnych orgánov však z obsahu predloženého administratívneho spisu nevyplývajú a nie je možné zistiť, aké jednorazové dávky (na aké konkrétne výdavky) boli navrhovateľovi v roku 2015 poskytnuté, a či ich poskytnutá výška skutočne umožňuje, resp. neumožňuje postup podľa § 3 ods. 8 VZN Mesta Lučenec č. 1/2014, ktoré v druhej vete uvedeného ustanovenia upravuje, že: „V odôvodnených prípadoch sa môže poskytnúť opakovane ako súčet takto poskytnutých dávok, najviac do výšky trojnásobku sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu.“

Odvolací súd dáva do pozornosti správne orgány ustanovenia § 3 ods. 8 prvá veta VZN Mesta Lučenec č. 1/2014, keď v uvedenom ustanovení je daná možnosť odporcu poskytovať jednorazové dávky v kalendárnom roku „spravidla“ len raz. Samotná formulácia tohto ustanovenia však nevyklučuje poskytnutie jednorazovej dávky aj opakovane, a to až do trojnásobku sumy životného minima (§ 3 ods. 8 druhá veta VZN Mesta Lučenec č. 1/2014), čo vždy závisí od posudzovania konkrétnych individuálnych atribútov každej žiadosti.

Z odôvodnení napadnutých rozhodnutí nevyplýva, že odporca žiadosti navrhovateľa vyhodnocoval aj v kontexte znenia § 3 ods. 8 VZN Mesta Lučenec č. 1/2014. Bude preto povinnosťou odporcu vyhodnotiť zistené skutkové okolnosti, vyhodnotiť obsah rozhodnutí odporcu, ktorými bola v roku 2015 navrhovateľovi poskytnutá jednorazová dávka, tieto rozhodnutia obsiahnuť v administratívnom spise, v kontexte ustanovenia § 3 ods. 8 VZN Mesta Lučenec č. 1/2014 a následne svoje rozhodnutie (rozhodnutia) riadne odôvodniť.

Odvolací súd zdôrazňuje, že z odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí, ani z administratívneho spisu nebolo možné posúdiť, či bolo potrebné vykonať miestne šetrenie vo veci. Povinnosť vykonať miestne šetrenie by na strane správneho orgánu bola v prípade, že by jednorazová dávka poskytnutá navrhovateľovi odporcom v roku 2015 nepresiahla výšku trojnásobku životného minima (§ 3 ods. 8 VZN 01/2014). Nové rozhodnutie, rozhodnutia bude potrebné zdôvodniť tak, aby bolo nezameniteľne a jednoznačne preukázané, ktoré konkrétne lekárske vyšetrenia, ktorých preplatenia výdavkov sa navrhovateľ dožadoval, v uvedenom konaní posudzoval a na základe akých konkrétnych a nezameniteľných skutočností, vyplývajúcich z obsahu administratívneho spisu, rozhodol.

Keďže tieto skutočnosti nie sú zrejmé z obsahu (výroku a odôvodnenia) napadnutých rozhodnutí odporcu a nevyplývajú ani z obsahu odporcom predloženého administratívneho spisu, boli splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutých rozhodnutí odporcu, z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov), podľa §250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ako aj z dôvodov § 250j ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, keď zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozhodnutie krajského súdu zmenil podľa § 250ja ods. 3 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku tak, že rozhodnutia odporcu z 11. septembra 2015, č. 3776-4/2015, č. 3776-5/2015 a č. 3776-6/2015 zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

V.

Trovy prvostupňového a odvolacieho konania

Navrhovateľ bol v konaní úspešný, má preto právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho

konania. Navrhovateľ si však náhradu trov konania neuplatnil, a preto mu odvolací súd náhradu trov konania nepriznal (§ 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.